

kom til at gælde for Marstal, den Handelsplads, jeg har den Ære at repræsentere. Disse Udtalelser af Ministeren og Ordføreren bleve som de fleste andre Udtalelser her i Rigsdagen refererede i Bladene, og de mindre Haandværkere i Marstal glædede sig over Udsigten til at slippe fri for Bygningsafgift. Paa deres Vegne har jeg ogsaa været tilfreds med denne lille Skattelettelse, og naar jeg siden saavel skriftligt som mundtligt er bleven spurgt, om Loven ogsaa vilde komme til at gælde for de Haandværkere, som bo i Marstal, har jeg udtalt, at ifølge de fremkomne Udtalelser under den stedfundne Forhandling om denne Sag mellem Ministeren og Ordføreren saavel her i Salen som i Udvalget gjaldt Loven ogsaa for dem. Men ret længe skulde disse Haandværkeres Glæde imidlertid ikke være, thi et Par Maaned efter, den 30te Juni, udgik der fra Generaldirektoratet en Bekendtgørelse, der findes i Lovtidende Nr. 50, og hvori meddeles, at Handelspladsen Marstal ikke kan komme til at nyde godt af den her omhandlede Lov. Dette er, som sagt, hverken jeg, som repræsenterer denne Kreds, eller de Haandværkere, som bo i Marstal, og som ifølge Lovens Bestemmelse kunde komme ind under samme, tjent med. Jeg beklager meget, at en saadan Fortolkning af denne Lov er bleven gjort gældende. Det er en af de Ting, der bidrage til at nedbryde det gode Forhold, som bør findes mellem Rigsdagens Afdelinger og Regeringen, hvorfor jeg antager, at det maa være ved en Fejltagelse fra den nuværende Finansministers Side, at Loven er bleven fortolket paa denne Maade. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Minister, om han ikke, efter at have gjort sig bekendt med den Maade, hvorpaa denne Sag er ført ud i Livet, vil gøre Skridt til, at Loven faar Lov at virke saaledes, som det fra alle Sider var Meningen at den skulde, da den i Foraaret blev vedtagen. For Statskassen spiller det ikke nogen økonomisk Rolle, hvorimod det har nogen Betydning for de Haandværkere i Marstal, som have tænkt sig ved denne Lov at blive fri for deres Bygningsafgift. For mig personlig har det selvfølgelig ingen økonomisk Betydning, da jeg ikke skal nyde godt af Loven;

men at blive behandlet paa den Maade, ligner meget det, man paa Landet, hvor man ikke bruger saa parlamentariske Udtryk, kalder at blive holdt for Nar; her siger man det naturligtvis ikke. Jeg haaber ikke, at den højtærede Finansminister virkelig billiger noget saadant; jeg antager, som sagt, at Grunden er, at det er undgaaet den højtærede Finansministers Opmærksomhed, og jeg haaber derfor, at Ministeren, naar han nu er bleven gjort opmærksom paa, hvorledes det er gaaet til, hvilket han for Resten selv kan se ved at læse Forhandlingerne om denne Sag igennem i Folketingstidenden for forrige Samling Pag. 3375 ff., da vil forandre denne Bestemmelse om, at Loven ikke skal gælde for Handelspladsen Marstal.

Der er et Par andre Ting, som jeg ogsaa gerne vil omtale, da de ogsaa særlig angaa den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere. Af Motiverne til Finanslovsforslaget ser jeg, at man har stillet Forslag om at forhøje Godtgørelsen for Medhjælp og Budtjeneste ved Marstal Telegrafstation med et Beløb af 300 Kr. Jeg har interesseret mig for at faa dette Forslag frem, jeg anbefalede det allerede i Fjor og har gjort, hvad jeg kunde, for at det kunde blive stillet; nu er det kommet frem. Jeg vil haabe, at det høje Finansudvalg og det høje Ting ville vedtage dette Forslag, thi det er sikkert, at Budhjælpen der er utilstrækkelig. Der kommer der, som i de fleste andre Byer, flere og flere Telegrammer. Det er derfor i Aarenes Løb blevet umuligt for en Mand at besøge denne Tjeneste. Han har i længere Tid maattet have en Medhjælper, saa at det er meget velbegrunder, at der ydes denne Telegrafstation et Tillæg af 300 Kr., som vitterlig nærmest vil blive anvendt til Lønningsforhøjelse til den Mand, som skal omdele Telegrammerne, og han fortjener virkelig et Tillæg til sin i Forvejen meget ringe Gage. Til Postkontoret i Ærøskøbing foreslaas der en Forhøjelse af 200 Kr. ligeledes til Budhjælp, hvilke jeg ogsaa anser for at være nødvendigt og gavnligt; hvorfor jeg anbefaler begge disse Forslag til velvillig Modtagelse af det høje Finansudvalg og det høje Ting. — Endvidere vil man se, at der i Aar paa Fi-